

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 49319-05-15 פיליפ ואח' נ' אבוטבול - ראש עיריית בית שמש ואח'

- העותרות**
1. נילי פיליפ
 2. איב פינקלשטיין
 3. מרים זוסמן
 4. רחלי שלוס
 5. מירי שלם
 6. המרכז הרפורמי לדת ומדינה – התנועה ליהדות מתקדמת בישראל
- על-ידי באת כוחן עו"ד אורלי ארז-לחובסקי

- נ ג ד -

- המשיבים:**
1. משה אבוטבול – ראש עיריית בית שמש
 2. עיריית בית שמש
- באמצעות אגף היועץ המשפטי לעיריית בית שמש
- על-ידי בא כוחם עו"ד מיקי גסטוירט

- המתיעב בהליך:**
- היועץ המשפטי לממשלה
- באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
- על-ידי באת כוח עו"ד עינב גיא-הרמן

חקיקה שאוזכרה:

[חוק עזר לבית שמש \(מודעות ושלטים\), תשט"ו-1955](#)

[פקודת בזיון בית משפט: סע' 6](#)

מיני-רציו:

* בית המשפט פסק כי המשיבים מפרים פסק דין ביחס לשלטים פוגעניים כלפי נשים, אשר המשיבים התחייבו לפעול להסרתם וכן ביחס לשלטים שנתלו חלף אלה שהוסרו. בגין כל יום שלא יוסרו השלטים ישלמו המשיבים קנס.

* בת-משפט – ביזיון בית-המשפט – אי-קיום פסק-דין

* בת-משפט – ביזיון בית-המשפט – קנס

בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט, לאכיפת פסק דין לפיו התחייבו המשיבים לפעול להסרת שלטים המכילים תוכן פוגעני כלפי נשים.

בית המשפט לעניינים מנהליים קיבל את הבקשה בחלקה ופסק:

בידי המשיבים סמכויות בדין שמאפשרות להם לפעול לשם הסרת השלטים, אם במרחב הציבורי; אם בשטח פרטי. אם בדרך עקיפה – של הטלת קנסות ופעולות אחרות על מנת שהמחזיק בנכס יוריד בעצמו את השלטים; ואם בדרך ישירה של פעולת העירייה להורדת השלט, לרבות קבלת אישור לכניסה לחצרים לשם כך. פסק הדין אכן מופר ביחס לשלטים שנפסק כי יש לפעול להסרתם וכן ביחס לשלטים שנתלו חלף אלה שהוסרו. מדובר בהפרה ברורה, אשר אינה מצריכה בירור נרחב. כמו כן, אין בנמצא כלים אפקטיביים אחרים להשגת התוצאה. עוד יש לתת משקל נכבד בהקשר זה לפגיעה הקשה הנגרמת מהמשך הותרת השלט המפלה. לפיכך, ככל שהשלטים האמורים לא יוסרו עד ליום 6.7.2017, יישאו המשיבים בקנס בסך של 5,000 ₪ בגין כל יום איחור בהסרתם. להבדיל, ביחס לשלטים החדשים שלא ניתנה לגביהם הוראה קונקרטית בפסק הדין, אין מקום לקבל את הבקשה, בהתחשב במסגרת הדיונית של הליכי ביזיון ביהמ"ש, לרבות היקף הבירור העובדתי שניתן לערוך במסגרתם וצעדי האכיפה שנקטים בעת הזו.

החלטה

1. לפניי בקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט, המתייחסת לפסק דין שניתן בידי מותב זה עוד ביום 19.6.2016.

רקע רלבנטי

2. פסק הדין מושא בקשה זו שלפניי ניתן בגדרה של עתירה מנהלית. עניינה היה בקשה מן המשיבים 1-2 (ראש עיריית בית שמש מר משה אבוטבול וכן עיריית בית שמש) – להסיר שלטים המכילים דרישות, בקשות וכיתוב פוגעניים כלפי נשים. העתירה הוגשה לבית המשפט בהתייחס לשלטים ספציפיים בעיר בית שמש. שלטים שהוצבו הן על גבי בניינים פרטיים והן על גבי עמודים במרחב הציבורי.

3. נציין שפניות למשיבים 1-2 לפעול להסרת השלטים החלו עוד מחודש יוני 2012 – מספר שנים טרם הגשת העתירה המנהלית (שהוגשה בחודש מאי 2015). כמו כן קדם לעתירה המנהלית הליך משפטי נוסף – תובענה לפיצויים בבית משפט השלום בבית שמש (ת"א [41269-02-13](#)) [פורסם בנבו]. באותה תובענה נטען שהמשיבים מתרשלים בכך שהם לא נוקטים את הצעדים הנדרשים על מנת להסיר שלטים מעין אלה. בית משפט השלום (כב' השופט דוד גדעוני) קיבל את התובענה בפסק דין מיום 25.1.2015. נקבע באותו פסק דין שקיימת חובת זהירות מושגית וקונקרטית לפעול להסרת שילוט פוגעני כדוגמת השילוט שנדון שם. נקבע גם שהמשיבים התרשלו בכך שהתעלמו לאורך זמן מהסמכות המסורה להם ו"התנערו כליל" מהחובה שמוטלת עליהם לפעול להסרת

השלטים, תוך הפעלת הכלים שמעמיד לרשותם הדין לשם אכיפת החוק. בית משפט השלום פסק לכל אחת מארבעת התובעות באותו הליך 15,000 ₪, וכן הוצאות משפט.

העתירה ופסק הדין שניתן בה

4. נחזור לעתירה המנהלית שהוגשה לבית משפט זה – שאחריתה הוא פסק הדין שהבקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט מתייחסת אליו. נטען בעתירה, שלמרות הפניות הקודמות כמו גם פסק דינו של בית משפט השלום, עדיין שלטים מעין אלה שעמדו ביסוד פסק דינו של בית משפט השלום (ודוגמתם פורטה לעיל) – מוצבים במקומות שונים בעיר. בגדרי העתירה המנהלית הוגשו כתבי טענות והתקיימו דיונים מספר. עמדת המשיבים 1-2 הייתה שהעירייה ביצעה פעולות אכיפה ותמשיך בפעולות אכיפה. העירייה גם ציינה קשיים אופרטיביים בביצוע פעולות אכיפה בעיר בית שמש בשל תופעות של אלימות ויחסים מתוחים בין האוכלוסיות. העירייה גם טענה לאילוצי אכיפה שונים וסדרי עדיפויות אלו ואחרים. יצוין גם, שהיועץ המשפטי לממשלה התייצב להליך והגיש את עמדתו, המתבססת בין היתר על דו"ח הצוות המשרדי לבחינת תופעת הדרת הנשים במרחב הציבורי, שמונה בידי היועץ המשפטי לממשלה ביום 5.1.2012.

5. בסופו של דבר – ובסיומם של הדיונים בעתירה המנהלית – ניתן תוקף של פסק דין להסדר שבין העותרות לבין המשיבים 1-2, הסדר שהיה מקובל גם על באת כוח היועץ המשפטי לממשלה. וזה נוסח ההסדר שקיבל תוקף של פסק דין:

א. המשיבים שבים ומודיעים לבית המשפט שהשלטים מסוג השלטים מושא העתירה הם שלטים בלתי חוקיים.

ב. למשיבים יש סמכות לנקוט בצעדי אכיפה בגין הפרת החוק שבהצבת שלטים מסוג זה.

ג. המשיבים ינקטו בכל סמכויות האכיפה העומדות לרשותם לפי דין (לרבות הטלת קנסות) על מנת להביא להסרת השלטים מושא העתירה וכן שלטים אחרים שיש בהם אותה אי החוקיות. צעדי האכיפה האפקטיביים יינקטו באופן נמשך ומיידי ותוך מתן חשיבות לנדון במסגרת סדרי העדיפויות האכיפתיים והתקציביים של העירייה.

ד. באופן פרטני ובהתייחס לשלט שסומן באות א', תוגש לבית המשפט לעניינים מקומיים בבית שמש בקשה לכניסה לחצרים תוך 15 יום מהיום, וזאת על מנת לקבל מבית המשפט צו כפי הצו שהתקבל בעבר שבעקבותיו המשיבים עצמם יסירו את השלט. זאת מבלי שיש בכך משום מיצוי של יתר צעדי האכיפה העומדים לרשות המשיבים לפי כל דין, לרבות הטלת קנסות.

ה. השלטים שסומנו ב' ו-ז', יוסרו בידי הגורמים המוסמכים מטעם המשיבים וזאת תוך 21 יום מהיום. זאת מבלי שיש בכך משום מיצוי של יתר צעדי האכיפה העומדים לרשות המשיבים לפי כל דין (לרבות הטלת קנסות). המשיבים מתחייבים להסיר שלטים אלה ככל שיוצבו שוב במקום, בהקדם האפשרי בכפוף לאילוצי אכיפה אפקטיביים.

ו. תוך 15 יום מהיום תוגש פנייה רשמית (תלונה במידת הצורך) מטעם המשיבים לתחנת בית שמש של משטרת ישראל בכל הקשור לחקירה פרטנית של סוגיית הצבת השלטים א', ב' וז'. עותק הפניה יועבר לבאת כוח היועמ"ש לממשלה.

ז. אני שב ומודיע לבית המשפט [הכוונה ליועץ המשפטי לעירייה, עו"ד גסטוירט, י.מ.] כי העיריה פנתה בבקשה למשרד לבטחון פנים לקבל מצלמות כחלק מתוכנית "עיר ללא אלימות" (כ-50 במספר) תוך המלצה להציבם בין היתר גם ברח' נהר הירדן פינת יהודה הנשיא (שלט א')."

פסק הדין ניתן, כאמור, ביום 19.6.2016.

הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט

6. בבקשה שהוגשה לבית משפט זה ביום 20.2.2017, כלומר כשבעה חודשים לאחר פסק הדין, התבקש בית המשפט לכופף על המשיבים 1-2 – ראש עיריית בית שמש והעירייה עצמה – למלא אחר פסק הדין שניתן בעתירה המנהלית. נטען בבקשה שלמרות פסק הדין שניתן; למרות אי החוקיות שבשלטים; למרות השתלשלות ההליכים הארוכה והענפה שקדמה להגשת העתירה המנהלית; ולמרות הפגיעה הנמשכת בנשים בעיר בית שמש – הן בשל השלטים והן בפגיעות פיזיות של ממש – לא נוקטת העירייה צעדי אכיפה משמעותיים ואפקטיביים כפי התחייבותה בפסק הדין המוסכם.

7. בהתייחס לשלט שסומן באות א' במסגרת פסק הדין, המצוי על גבי בניין מגורים – הרי שצו כניסה לחצרים לא התבקש במועד. משהתבקש לבסוף הצו וגם ניתן – הוא לא בוצע עד היום. בכך יש הפרה ברורה של פסק הדין. אשר לשלטים שסומנו באות ז' בפסק הדין, שנתלו על עמודים במרחב הציבורי - הרי ששלטים אלה אמנם הוסרו לאחר פסק הדין אך הם מיד נתלו שוב. למרות התחייבות המשיבים להסיר שלטים מעין אלה ככל שיוצגו שוב "בהקדם האפשרי" – הדבר לא נעשה.

8. נוסף על כך נטען, שפסק הדין מופר גם בהתייחס לשלטים חדשים שלא צוינו במפורש במסגרת פסק הדין. פסק הדין קבע שחובת המשיבים היא לנקוט בכל סמכויות האכיפה העומדות לרשותם – באופן אפקטיבי, נמשך ומידי – גם בהתייחס לשלטים אחרים שיש בהם את אותה אי החוקיות. מכאן שחובת המשיבים חלה גם לגבי שלטים חדשים

שהוצבו. בעניין זה הופנה בית המשפט לשלט שסומן בעתירה המקורית באות ד', אך לא צוין בפסק הדין במפורש כדורש פעולה קונקרטיה היות שהעותרות לא עמדו על כך, שכן הוא דהה קודם לפסק הדין. בינתיים, כך נטען, השלט חודש ופסק הדין חל אפוא גם לגביו. ועוד הפנו העותרות לשלט נוסף וחדש שלא עמד לפני בית המשפט במסגרת העתירה – שלט שנתלה בחודש יולי 2016 (בפינת הרחובות נהר הירדן-יהודה הנשיא). העותרות הדגישו שמכוח הדין יש למשיבים 2-1 סמכויות אכיפה מספקות שהם לא עושים בהן שימוש. חובה עליהם לעשות כן – וביתר שאת – נוכח גלי האלימות שפוקדים את העיר. באת כוח העותרות גם הדגישה שההליך המתאים והנכון הוא הליך של אכיפה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, שכן ההליכים האחרים מוצו וזמן רב ביותר חולף. אמנם הוטלו קנסות רבים במספר, אך אלו לא מרתיעים איש. המשיבים 2-1 אינם ממלאים, אפוא, אחר פסק הדין. בית המשפט התבקש לכן להטיל קנס על המשיבים, בהתאם לפקודה.

תגובת המשיבים 2-1 לבקשה

9. המשיבים ביקשו לדחות את הבקשה. לטענתם, העירייה ביצעה פעולות אכיפה משמעותיות לאחר פסק הדין (ואף לפניו). ניתנו קרוב ל-300 דו"חות בגין השלטים. השלט שסומן באות ב' בפסק הדין הוסר ולא הושב. השלטים שסומנו באות ז' שנמצאים במרחב הציבורי הוסרו (אך נתלו מחדש בידי גורם לא ידוע). נטען גם שלמשיבים משאבים מצומצמים והכרח לקבוע סדרי עדיפויות. סדרי עדיפויות אלה כוללים גם לעיתים צורך בפעולות אכיפה בעניינים ובעבירות אחרים החמורים מסוגיות השילוט.

10. בהתייחס להפרות הקונקרטיה שצוינו, טען בא כוח המשיבים 2-1, שאכן ניתן צו המאפשר כניסה לחצרים בחודש ינואר 2017 לעניין השלט שסומן באות א'. אך צו זה אכן לא בוצע. זאת בשל בעיות טכניות הקשורות לחסר בכוח אדם; ובנוסף לכך – ובעיקר – בשל צורך למצוא דרך יעילה לטיפול בבעיה. לעמדת בא כוח המשיבים, דווקא הדו"חות הכספיים שניתנו הם הדרך היעילה ויש למצותה. דרך זו צלחה בהתייחס לשלט אחר שאינו עומד ביסוד הבקשה (בשכונת "חפציבה"). הקנסות אמנם עדיין לא שולמו בהתייחס לאותם דו"חות שניתנו, אך העירייה מצויה בשלבי אכיפה. הוגשו בקשות לביטול קנסות ואלו נדחו. לכשיתאפשר יוטלו עיקולים והדוחות יאכפו. נטען גם שקיימות בעיות טכניות נוספות להסרת השלטים, שכן חלקם מצוי בקומה גבוהה. אשר לשלטים המצויים במרחב הציבורי, שסומנו באות ז' – אלה הוסרו – אך שבו והוצבו לאחר פסק הדין. בא כוח המשיבים טען שבשל מהומות וחשש מאלימות קיים קושי בהסרה חוזרת ונשנית של שלטים אלה. אמנם קיימת אפשרות טכנית

להסירם ואולם, בשל אירועי אלימות כאמור ואף סכנה פיסית לפקחי העירייה, נאסר עליהם לנקוט פעולות בנדון, בכדי להגן עליהם. לכן לא ניתן להסירם ללא סיוע משטרת. עוד נטען, שהעירייה החליטה בישיבה שהתקיימה לא מזמן (11.5.2017) להציב מצלמות אבטחה לאורך שדרות נהר הירדן מתקציב העירייה וזאת לצד פעילויות מבצעיות נוספות שנעשות בקרב הציבור הרלבנטי בכדי לנסות – אם בהידברות ואם בדרכי אכיפה – להביא לשינוי תמונת המצב. בשל מכלול טעמים אלה התבקש בית המשפט לדחות את הבקשה.

עמדת באת כוח היועץ המשפטי לממשלה

11. באת כוח היועץ המשפטי לממשלה שבה והפנתה לדו"ח הצוות שמינה היועץ המשפטי לממשלה בעניין מניעת הדרת נשים במרחב הציבורי. עוד הופנה בית המשפט לחובת הרשות המקומית להימנע מלאפשר תליית שילוט מעין זה במרחב הציבורי. צוין גם בתגובה הכתובה, שלאחר בירור עם גורמי המשטרה, התברר שאין למשטרה סמכויות אכיפה בנוגע לתליית השלטים וגם אין לה יכולת על כן לעכב חשודים או להיכנס לחצרים. תלונה שהגישה העירייה כנגד חשודים קונקרטיים נסגרה בעילה של "עבריון לא נודע". באת כוח היועץ המשפטי לממשלה טענה אפוא, שעל הרשויות המקומיות לנקוט בפעילויות האכיפה הדרושות נגד הצבת "שלטי צניעות" במרחב הציבורי. ועוד נטען שעל פניו הסרת השילוט החד פעמית בחודש יולי 2016 ולאחר פסק הדין, לא היה בה כדי למלא אחר התחייבויות העירייה במסגרת פסק הדין: אם בהתייחס לשלטים שסומנו באות א' (במרחב הפרטי על גבי בניין מגורים) ואם בהתייחס לשלטים שסומנו באות ז' (במרחב הציבורי). עם זאת, עמדת היועץ המשפטי לממשלה באמצעות באת כוחו הייתה, שאין הוא מביע עמדה בשאלה אם יש לתת נגד המשיבים צו לפי פקודת ביזיון בית המשפט – לאו.

12. בדיון בבקשה שהתקיים לפניי, עדכנה באת כוח היועץ המשפטי לממשלה שהתקיימה ישיבה בפרקליטות מחוז ירושלים בהשתתפות גורמי משטרה בבית שמש, שבמהלכה נסקרה פעילות גורמי משטרת ישראל בעיר. דווח לבית המשפט שבאותה ישיבה ציינה משטרת ישראל שהיא מציעה לעיריית בית שמש אפשרות לאבטחה במסגרת של הסרת שלטים. מעולם לא סורבה פנייה של עיריית בית שמש בעניין זה. דווח לבית המשפט שהתקיימה גם פגישה מטעם נציגי היועץ המשפטי לממשלה עם בא כוח עיריית בית שמש. התרשמות באת כוח היועץ המשפטי לממשלה היא שקיימת כוונה לפעול להסרת השלטים שכרגע תלויים ועומדים ונמנו בבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. בעמדה העדכנית שנטענה לפני בית המשפט התבקש אפוא שלא להביע עמדה בשאלה אם פסק הדין הופר, אם לאו, תוך שנשמרת העמדה שלפיה יש לפעול באופן אפקטיבי להסרת השילוט.

דיון והכרעה

13. לאחר שעיינתי במכלול החומר שלפניי ושמעתי את עמדות באי כוח הצדדים כמו גם את עמדת באת כוח היועץ המשפטי לממשלה, מסקנתי היא שדין הבקשה להתקבל בחלקה. זאת, על יסוד הקביעה – שתפורט להלן – שלפיה פסק הדין אכן מופר בהתייחס לשלט שסומן באות א' ולשלטים שנתלו במקום חלף השלטים שסומנו באות ז'. הפרה זו מצמיחה יסוד מספיק להטלת קנס מותנה על המשיבים 1-2. עם זאת, בכל הקשור לחלק הבקשה המתייחס לשלטים חדשים שנוספו לאחר פסק הדין – לא מצאתי מקום להיעתר למבוקש. אסביר:

אי חוקיות השלטים

14. תחילה יש לציין – ועל כך אין חולק – שמדובר בשלטים שהם **בלתי חוקיים**. עניין זה אינו שנוי במחלוקת והוא מצא עיגון מפורש במסגרת סעיף "א" להסכמות הצדדים שקיבלו תוקף של פסק הדין. הדברים מצאו ביטוי עוד קודם לכן במסגרת הנמקתו המפורטת של בית משפט השלום בגדרי התובענה האזרחית שהתבררה (וראו סעיפים 31-40 לפסק הדין; והאסמכתאות **שם**). הם מצאו ביטוי גם במסגרת דו"ח הצוות המשרדי לבחינת תופעת הדרת הנשים במרחב הציבורי. הם מצאו עוד ביטוי בהקשרים נוספים (וראו למשל **רע"א 6897/14 רדיו קול ברמה בע"מ נ' קולך – פורום נשים דתיות**, [פורסם בבנו] פסקאות 22-25 לפסק דינו של כב' השופט י' דנציגר; פסקה 2 לפסק דינה של כב' השופטת א' חיות; פסקאות 6-9 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (9.12.2015); **בג"ץ 746/07 רגן נ' משרד התחבורה, פ"ד סד(2) 530, 554-551, 560-559 ו-577-579 (2011)**).

סמכויות האכיפה שבידי המשיבים 1-2

15. זאת ועוד: אין לפניי חולק על כך שבידי המשיבים 1 ו-2 יש סמכויות בדין, שמאפשרות להם לפעול לשם הסרת השלטים מושא הבקשה. זאת – אם במרחב הציבורי (דוגמת השלטים שסומנו באות ז' והמצויים ברחוב חזון איש); אם בשטח פרטי (דוגמת השלט המצוי על גבי בניין וסומן באות א'). זאת – אם בדרך עקיפה – של הטלת קנסות ופעולות אחרות על מנת שהמחזיק בנכס יוריד בעצמו את השלטים; ואם בדרך ישירה של פעולת העירייה להורדת השלט, לרבות קבלת אישור לכניסה לחצרים לשם כך. בעניין אחרון זה, של פעולה ישירה של העירייה להסרת השלטים, התבסס הטיעון שלפניי בעיקר על **חוק עזר לבית שמש (מודעות ושלטים)**, תשט"ו-1955 (סעיף 7). אמנם בא כוח המשיבים 1-2 טען בדיון שמקור סמכות הכניסה לחצרים לפי חוק זה אינו פשוט. אך אין מקום בהליך שלפניי לטענה מעין זו. זאת לאחר שבמסגרת הדיון בעתירה המקורית המשיבים הודיעו שיש להם סמכות כאמור, והדבר מצא עיגון מפורש בפסק

הדין המוסכם (סעיף "ב" לפסק הדין). ולא זו אף זו, מדובר בסמכות שהופעלה על ידי המשיבים 1-2 עוד קודם לפסק הדין (עמ' 10 לפרוטוקול הדיון מיום 19.6.2016 ש' 23-24). ואם לא די בכך, הרי שכפי שהובהר להלן, צו שכזה – הוא צו כניסה לחצרים – **התקבל** וניתן גם **לאחר** פסק הדין מושא הבקשה שלפניי, ובהתייחס לשלט שסומן באות א' (צו שניתן – אך לא מומש). במצב דברים זה, אין אפוא מחלוקת של ממש לעניין הסמכות לנקוט צעדי אכיפה, לרבות כניסה לחצרים באמצעות צו של בית משפט במידת הצורך. ואציין עוד, שסוגיית הסמכות ואמצעי האכיפה נדונה בהרחבה ונקבעה גם היא במסגרת פסק דינו של בית משפט השלום בתובענה האזרחית (וראו סעיפים 20-26 לפסק הדין).

הליכי בזיון בית משפט

16. השלטים הם אפוא בלתי חוקיים; ובידי המשיבים 1-2 סמכות להסירם. השאלה הבאה היא האם יש מקום להטלת אמצעי אכיפה לפי **פקודת בזיון בית משפט**? קודם למתן מענה לשאלה זו – יש להזכיר את המסגרת המשפטית בעניין הליכי בזיון בית משפט, בשל אי מילוי אחר צו של בית משפט. נושא זה מוסדר **בסעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט**. **סעיף 6** האמור מסמיך את בתי המשפט "לכוף אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה". כבר נקבע שמטרתו של הליך הביזיון הוא לאפשר הליך יעיל ומהיר שיביא לאכיפת הצו השיפוטי במבט צופה פני עתיד ואין מדובר בהליך עונשי (**רע"א 3888/04 שרבט נ' שרבט, פ"ד נט(4) 49, 60 (2004)**). בנוגע לאפשרות השימוש בכלי זה קבעה הפסיקה, שסעדים מכוח **פקודת בזיון בית משפט** יינתנו רק במקרה שבו פסק הדין שאת אכיפתו מבקשים הוא ברור וחד-משמעי וכן שמדובר בהליך שיורי, שיינקט רק מקום שאין דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית (**שם, שם**); **בר"מ 7400/15 פורת נ' עיריית רחובות** [פורסם בנבו] (25.1.2016); והאסמכתאות **שם**).

השאלות העומדות להכרעה בבקשה זו

17. על רקע כל האמור לעיל, השאלות העומדות להכרעה לפניי בבקשה זו הן שתיים: ראשית, האם המשיבים 1-2 אכן הפרו את פסק הדין המוסכם. שנית, וככל שכך הדבר, האם הפרות אלה – ככל שהיו – מצמיחות יסוד מספיק להטלת סנקציות בהתאם לפקודת ביזיון בית המשפט (**סעיף 6**) בכדי להביא לאכיפת פסק הדין. נדון בשאלות אלה בנפרד בהתייחס לכל אחד מראשי הטענות המתייחסים לשלטים השונים.

השלט שסומן א' – רחובות נהר הירדן-יהודה הנשיא

18. סעיף "ד" לפסק הדין מיום 19.6.2016 קבע באופן ספציפי בהתייחס לשלט שסומן באות א' (בפינת הרחובות נהר הירדן-יהודה הנשיא), ש"תוגש לבית המשפט לעניינים

מקומיים בבית שמש בקשת כניסה לחצרים תוך 15 יום מהיום, וזאת על מנת לקבל מבית המשפט צו כפי הצו שהתקבל בעבר **שבעקבותיו המשיבים עצמם יסירו את השלט**" [ההדגשה הוספה – י.מ.].

19. בהליך שלפניי לא הייתה כל מחלוקת בעניין התשתית העובדתית שטענה לה באת כוח העותרות, כפי שפורטה לעיל (וראו עמדת בא כוח המשיבים 1-2 בעמוד 20 לפרוטוקול מיום 23.5.2017, שורות 7-8). לפי תשתית עובדתית זו, צו הכניסה לחצרים לא התבקש בתוך המועד שנקבע בפסק הדין, ורק בחלוף זמן מה התבקש הצו. צו כאמור ניתן בחודש ינואר 2017, **אך הוא לא בוצע עד לעצם היום הזה והשלט לא הוסר**.

20. מחדל זה עומד בניגוד להתחייבות המשיבים שקיבלה תוקף של פסק דין, שלפיה לאחר קבלת צו מבית המשפט "המשיבים עצמם יסירו את השלט". העדר כוח אדם בשל חופשת לידה, שבא כטעם לאי ביצוע עניין זה – אין בו ממש כטענת הגנה נוכח כל הנסיבות והשתלשלות העניינים שהובילה עד לעת הזו ובחלוף זמן כה ניכר. וגם הטענה הנוספת המורכבת יותר, לעניין עמדת העירייה שלפיה הסרת השלטים תביא ליותר נזק מתועלת, הרי שטענות מעין אלה עלו עוד במסגרת ההליך שהסתיים. למרות טענות אלו המשיבים נתנו הסכמתם להתחייבות הברורה בנוגע לפעולות שיינקטו לשם הסרת שלט זה – התחייבות שקיבלה תוקף של פסק דין.

21. המשיבים טענו אמנם שהם הטילו קנסות רבים במספר ואף צירפו תיעוד לעניין זה, בניסיון להביא להסרת השלט. אין פסול בשימוש גם באמצעי זה לשם אכיפת ההתחייבות להורדת השלט. אך אין בכך כדי לגרוע מההתחייבות המפורשת שנטלו עליהם המשיבים לפעול להסרת השלט **בעצמם**, באמצעות כניסה לחצרים. הנה כי כן, אין במהלך של הטלת הקנסות בכדי להדוף את טענת העותרות שלפיה **המשיבים 1-2 הפרו ומפירים את פסק הדין בהתייחס לשלט שסומן באות א'**. מעבר לנדרש יצוין, שצעד זה – של הטלת קנסות – גם לא הוכח כאפקטיבי. לא רק שהקנסות לא שולמו, אלא שהשלט נותר על כנו. זאת על אף שחלף זמן רב של כמעט שנה מאז שניתן פסק הדין. כל זאת, כאמור, בהמשך לתקופת זמן ממושכת שבה העותרות ניסו בדרכים שונות עוד קודם לפסק הדין להביא לשינוי המצב.

22. משהגענו למסקנה שמופר פסק הדין, יש לבחון האם יש מקום להטיל על המשיבים סנקציות מכוח הפקודה. בנסיבות המקרה, מדובר בהפרה של התחייבות ברורה, אשר אינה מצריכה בירור נרחב, בשים לב להסכמות בנוגע לתשתית העובדתית. כמו כן, אין בנמצא כלים אפקטיביים אחרים להשגת התוצאה, נוכח ניסיון העבר, שלפיו לא היה די בפסק דין כספי של בית משפט השלום בתובענה אזרחית כדי להביא להורדת שילוט מעין זה. דבר זה מלמד על היעדר האפקטיביות של דרכים חלופיות כדוגמת תביעות כספיות לשם השגת המטרה. עוד יש לתת משקל נכבד בהקשר זה לפגיעה הקשה

הנגרמת מהמשך הותרת השלט המפלה – שכאמור אין מחלוקת על היותו בלתי חוקי – על כנו ולפגיעה בשלטון החוק מאי קיום צווי בית משפט (בג"ץ 1067/08 עמותת "נוער כהלכה" נ' משרד החינוך, [פורסם בנבו] בפס' 20 להחלטה (17.5.2010)). ולא מדובר רק בפגיעה בצו של בית המשפט. מדובר בשילוט פוגעני שנותר על כנו – כדי פגיעה בכבוד האדם (וראו עמ' 13-18 ו- 59-61 לדו"ח הוועדה המשרדית). נוכח פגיעה חמורה זו, עמדה הוועדה המשרדית על כך שלעמדתה על הרשויות המקומיות להפעיל את סמכויות האכיפה הנתונות להן בכדי להביא להסרת שילוט זה לאלתר ובנחישות (בעמ' 61 לדו"ח).

23. נוכח הפרתו הנמשכת של פסק הדין בעניין זה ועל מנת להביא לקיום פסק הדין, נקבע בזאת שככל שהשלט שסומן א' לא יוסר כליל עד ליום 6.7.2017, יישאו המשיבים 1 ו-2 בקנס בסך כולל של 5,000 ₪ בגין כל יום איחור בהסרתו של השלט מעבר למועד האמור, ועד שיקויים פסק הדין.

השלטים שסומנו ז' – ברחוב חזון איש

24. בהתייחס לשלטים שסומנו ז', נקבע בסעיף ה' לפסק הדין שהם "יוסרו בידי הגורמים המוסמכים מטעם המשיבים וזאת תוך 21 יום מהיום. זאת מבלי שיש בכך משום מיצוי של יתר צעדי האכיפה העומדים לרשות המשיבים לפי כל דין (לרבות הטלת קנסות). המשיבים מתחייבים להסיר שלטים אלה ככל שיוצבו שוב במקום, בהקדם האפשרי בכפוף לאילוצי אכיפה אפקטיביים".

25. אין חולק על כך שהשלטים הוסרו בידי המשיבים 1-2. אלא שהם הוצבו מחדש זמן קצר לאחר פסק הדין (פסק הדין ניתן ביום 19.6.2016; השלטים הוסרו ביום 12.7.2016; השלטים שבו ונתלו ביום 8.8.2016). בהתאם לכך, פסק הדין קיים במובן זה של הסרתם לאחר פסק הדין. אך הטענה בבקשה שלפניי היא לאי קיום של פסק הדין, בכך שהשלטים החדשים שנתלו אינם מוסרים.

26. האם יש באי הסרתם מחדש משום הפרה של פסק הדין? כאמור לעיל, המשיבים התחייבו להסיר שלטים אלה "ככל שיוצבו שוב במקום, בהקדם האפשרי בכפוף לאילוצי אכיפה אפקטיביים" (סעיף ה" לפסק הדין). התחייבות זו נפרדת היא ועומדת על רגליה היא. זאת, משעה שאין מחלוקת על כך שגם כעניין שבעובדה, מדובר בשלטי קרטון, שמוצבים על עמודים במרחב הציבורי. שלטים שניתן להציבם בקלות. שלטים שניתן גם להסירם בקלות. אין גם חולק על כך, ששלטים אלה שברחוב חזון איש מצויים במקום אף נכון לדיון שהתקיים לפניי ביום 23.5.2017. זאת כעולה מהודעת

עדכון שהוגשה עובר לדיון, בחלוף שלושה חודשים מעת הגשת הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט. כלומר, הגם שכעניין מעשי ניתנה למשיבים שהות נוספת להסיר את השלטים – שלטים אלה שברחוב חזון איש לא הוסרו בשנית. ובשונה מהשלט שסומן באות א' – שנדרש צו כניסה לחצרים לשם הסרתו בידי המשיבים – הרי שהשלטים שסומנו ז' מצויים במרחב הציבורי, אין צורך בצו שכזה. אין, אפוא, קושי של ממש בהסרתם במובן זה.

27. לטענת המשיבים 2-1 כאמור, על אף שמבחינה טכנית לכאורה אין מניעה להסיר את השלטים – אין להם יכולת אכיפה אפקטיבית של הסרת שלטים אלה בידי פקחי העירייה. זאת בשל החשש מאלימות והפרות סדר. נטען הן מפי העותרות והן מפי המשיבים 2-1 – והדברים מצאו אישוש גם בדיווח מטעם באת כוח היועץ המשפטי לממשלה – שקיימות בעיר בית שמש תופעות של אלימות והפרות סדר. בא כוח המשיבים 2-1 ציין בתגובתו, שנתמכה בתצהיר, את האלימות הקשה שמופעלת מטעם גורמים קיצוניים, הן כלפי משתמשי הדרך והן כלפי שוטרי משטרת ישראל. בתגובה קודמת שהגיש שנתמכה גם היא בתצהיר, צוינה אותה הנחיה האוסרת על פקחי עירייה לתת דו"חות עקב אירועי תקיפה שאירעו, תוך היזקקות למשטרה.

28. לאחר שבחנתי את כל החומר שלפניי ושמעתי את הצדדים, מצאתי שגם בנוגע לשלטים שנתלו חלף השלטים שסומנו ז' מפריס המשיבים 2-1 את חובותיהם לפי פסק הדין.

29. פסק הדין קבע חובה מפורשת להסיר שלטים אלה "ככל שיוצבו שוב במקום, בהקדם האפשרי בכפוף לאילוצי אכיפה אפקטיביים". אך המשיבים 2-1 לא הסירו עד כה את השלטים שנתלו במקום שבו היו תלויים השלטים שעמדו לדיון במסגרת העתירה – וזאת על אף שחלפו **כעשרה חודשים** ממועד תלייתם המחודש. מעבר לכך, בנוגע לשלטים אלו המשיבים גם לא נקטו בפעולות עקיפות שמטרתן להביא להסרת השלטים. בשל היות שלטים אלה במרחב הציבורי גם לא הוטלו קנסות בגינם, בשונה מדרך פעולת המשיבים 2-1 בנוגע לשלטים אחרים (פס' 9 לתגובה מיום 23.3.2017). גם אם הסרת השלטים כפופה ל"אילוצי אכיפה אפקטיביים", אלא אינם יכולים לדחות את המועד להסרת השלטים – אשר הועמד כאמור על "**בהקדם האפשרי**" – לתקופה כה ארוכה של עשרה חודשים ועד לרגע זה מבלי שהוסרו. זאת בין היתר, בשים לב ללוח הזמנים **שנקבע בפסק הדין המוסכם** להסרת השלטים שסומנו ז' – אשר עמד על 21 יום. לוח זמנים זה שקיבלו על עצמם המשיבים בפסק הדין מדבר בעד עצמו. על כן, על אף שהתחייבות זו שבפסק הדין – לגבי שלטים חדשים שיתלו במקום שבו היו תלויים השלטים שסומנו ז' – אינה נוקבת מועד ספציפי להסרת השלטים, מדובר בהתחייבות מסוימת דיה כדי לקבוע שהתנהלות המשיבים 2-1 אינה עומדת ברף הנדרש לפי פסק הדין וכי הם מפריס את פסק הדין בעניין זה.

30. בטענות המשיבים 1-2 בדבר היעדר היכולת להסיר את השלטים מחשש לגילויי אלימות אין כדי לשנות מהמסקנה שלפיה הם אינם ממלאים את חובתם. ראשית, בדיון שהתקיים לפניי, ובעקבות אותה ישיבה שנערכה בפרקליטות המחוז, הן עם משטרת ישראל והן עם בא כוח המשיבים 1-2, דווח לבית המשפט שמשטרת ישראל מוכנה לסייע לעיריית בית שמש להסיר את השלטים ומעולם לא סירבה לפנייה בעניין זה. בכך יש להקחות בצורה משמעותית את טענת המשיבים 1-2 בהתייחס לאפשרות להסיר שלטים אלה באופן קונקרטי. ויש גם לציין שטענה דומה לעניין קשיי אבטחה עלתה במסגרת ההליך שהתנהל בבית משפט השלום בתובענה האזרחית, טענה שנדחתה שם (וראו פסקאות 57 ו-64 לפסק הדין). ועוד אוסיף, שלא הובאו לפני ראיות לפניות של העירייה למשטרה בבקשות סיוע לעניין זה – פניות שסורבו כביכול. שנית, חשוב לזכור גם שמשמעות התנערות זו של המשיבים 1-2 ממילוי חובתם להסיר את השילוט בשל החשש מאלימות, עלולה ליצור מראית עין של לגיטימציה שלטונית לאכיפת האיסורים המפלים הקבועים בשלטים עצמם, תוך העמדת הנשים העוברות ברחוב בסכנה, ככל שאלו לא ינהגו בהתאם לאמור בשלטים אלו (ראו עניין רגן, בעמ' 567-568). שלישית, אין להשלים עם מצב דברים שבו גילויי אלימות יביאו לדחיקת שלטון החוק, לפגיעה בשוויון ולקיומה של אפליה (בג"ץ 746/07 רגן נ' משרד התחבורה, [פורסם בנבו] בפס' ט' להחלטה (1.8.2010); וראו בהקשר אחר בג"ץ 153/83 לוי נ' מפקד המחוז הדרומי של משטרת ישראל, פ"ד לח (2) 393, 404 (1984)).

31. נוכח האמור לעיל, מסקנתי היא שהמשיבים מפרים כאמור את פסק הדין גם בעניין זה. על כן נקבע בזאת שככל שהשלטים שנתלו במקום שבו היו תלויים בעבר השלטים שסומנו ז' לא יוסרו עד ליום 6.7.2017, יישאו המשיבים 1 ו-2 בקנס בסך כולל של 5,000 ₪ בגין כל יום איחור בהסרת השלטים מעבר למועד האמור, ועד שיקויים פסק הדין.

שלטים חדשים שנוספו לאחר פסק הדין

32. לגבי שלטים שלא זכו להתייחסות ספציפית בפסק הדין, התחייבו המשיבים 1-2 בפסק הדין שהם "ינקטו בכל סמכויות האכיפה העומדות לרשותם לפי דין (לרבות הטלת קנסות) על מנת להביא להסרת השלטים מושא העתירה וכן שלטים אחרים שיש בהם אותה אי החוקיות. צעדי האכיפה האפקטיביים יינקטו באופן נמשך ומיידי ותוך מתן חשיבות לנדון במסגרת סדרי העדיפויות האכיפתיים והתקציביים של העירייה" (סעיף "ג" לפסק הדין).

33. אין מחלוקת שלאחר פסק הדין חודש השלט שסומן ד' בעתירה המקורית, ואשר לא נקבעו הוראות המתייחסות אליו בפסק הדין מכיוון שהוא דהה עוד קודם למתן פסק הדין. כמו כן נתלה שלט חדש, בפינת הרחובות נהר הירדן-יהודה הנשיא, שלא עמד לפני

בית המשפט במסגרת העתירה. בכל הנוגע לשלטים אלה פעלו המשיבים 1-2 עד עתה בדרך של הטלת קנסות רבים, במטרה שאלו יביאו לכך שהמחזיקים בנכס יורידו את השלטים. אך פעולות אלה טרם נשאו פרי ונכון למועד הדיון בבקשה שלפניי השלטים האמורים עמדו על כנם.

34. הצדדים חלוקים בשאלה האם נכון לשלב זה די באמצעי האכיפה שבהם נקטו המשיבים 1-2 – של הטלת קנסות – על מנת לעמוד בהתחייבותם לפי פסק הדין או שמא היה עליהם להפעיל אמצעי אכיפה נוספים, נוכח העובדה שהקנסות לא הובילו עד כה להסרת השלטים.

35. סוגיה זו נוגעת לשיקולי הקצאת משאבים ובחירה בין חלופות שונות של אמצעי אכיפה. מדובר בסמכות שבמסגרתה נתון למשיבים 1-2 מרחב שיקול דעת. כתוצאה מכך, ישנו קושי לברר קיומן של התחייבויות מסוג זה במסגרת הליכים לפי פקודת ביזיון בית המשפט נוכח מאפייני הליכים אלו – הליכים מהירים ויעילים אשר אינם כוללים בירור עובדתי נרחב. דבר זה מצביע על כך, שהליכי ביזיון אינם בהכרח המסגרת המתאימה לבירור טענות אלו (אשר נדונו בעבר – ולא בכדי – במסגרת התובענה האזרחית, כאמור).

36. מעבר לכך, יצוין שהמשיבים לא ישבו באפס מעשה בעניין זה והם נקטו בפעולות בקשר לשלטים אלו, ושלחו לפי הטענה קרוב ל-300 דו"חות המטילים קנסות (זאת בניגוד להתנהלותם בקשר לשלטים שנתלו במקום שבו היו תלויים השלטים שסומנו ז' שהוסרו – אך לא ננקטו בעניינם כל אמצעי אכיפה). הקנסות אמנם לא שולמו עד עתה, אך דווח לבית המשפט שבקשות לביטולם נדחו ולכשניתן יהיה, יוטלו עיקולים בגין הקנסות. יצוין גם הטיפול הנמשך בנדון במסגרת פגישות נוספות שאמורות להתקיים בעניין התמודדות המשטרה עם המצב בעיר בית שמש וההתרשמות של נציגי היועץ המשפטי לממשלה מנכונות המשיבים 1-2 להביא לסילוק השלטים התלויים.

37. בהינתן העובדה שמדובר בשלטים חדשים שלא ניתנה לגביהם הוראה קונקרטית בפסק הדין; המסגרת הדיונית של בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט על כל המשתמע מכך, לרבות היקף הבירור העובדתי שניתן לערוך במסגרתם; וצעדי האכיפה שננקטים בעת הזו – בשל כל אלה גם יחד לא מצאתי מקום לקבל את הבקשה בגין שילוט חדש נוסף זה.

38. עם זאת חשוב להדגיש שאין בדחיית הבקשה בעניין זה כדי לגרוע מהתחייבות המשיבים 1-2 לנקוט צעדי אכיפה אפקטיביים תוך מתן חשיבות לנושא גם בהתייחס לשלטים אלו ושלטים חדשים נוספים, ככל שיהיו. התחייבות זו עומדת על כנה על כל המשתמע ממנה.

39. עוד יודגש ששיקול דעתם של המשיבים 1-2 בבחירת אמצעי האכיפה שבהם ינקטו אינו בלתי מוגבל. עליהם לנקוט באמצעי אכיפה **אפקטיביים**, תוך בחינת יעילותם של אמצעי האכיפה שבהם נקטו באופן נמשך, מתוך מטרה להגשים את המטרות שבבסיס התחייבותם – הסרת השלטים (ראו [עע"ם 2469/12 ברמר נ' עיריית תל אביב-יפו](#), [פורסם בנבו] בפס' 46-48 לפסק דינה של כב' המשנה לנשיא (כתוארה אז) מ' נאור (25.6.2013)). ככל שאמצעי האכיפה שנבחר, הטלת קנסות, יתברר ככזה שאינו מביא לתוצאה הרצויה, על המשיבים 1-2 לנקוט באמצעי אכיפה נוספים, והם אינם יכולים להסתפק בהמשך הטלת הקנסות.

הערה טרם סיום – אכיפת הדין בבית שמש

40. לא ניתן לסיים החלטה זו מבלי להביע דאגה וקושי נוכח המדוווח לבית המשפט סביב ההליך דנן, ובהמשך גם להליכים הקודמים בנדון – בכל הקשור לתופעות האלימות והפרות החוק והסדר בעיר בית שמש.

41. עוד במסגרת פסק דינו של בית משפט השלום בתובענה האזרחית שהוגשה, ציין בית משפט השלום כרקע לתובענה את עדויות התובעות באותו הליך על אירועי אלימות שבוצעו כלפיהן במשך השנים. השפלות, יריקות ונאצות. השלכת אבנים, עגבניות וביצים. נסיעה בדרכים עוקפות והימנעות מכניסה לאזורים שבהם מצויים השלטים. בית משפט השלום פסק, כאמור, שהעירייה התרשלה באכיפת החוק ותוך גרימת נזק בלתי ממוני וגרימת עוגמת נפש. ציין בית משפט השלום (כב' השופט דוד גדעוני) שהתנהלות הגורמים המוסמכים, המשלימים עם השלטים, מביאה (בין היתר) "לתחושה קשה כי הגורמים המוסמכים מפקירים את התובעות ואת ציבור הנשים, מאפשרים את הפגיעה הנמשכת בזכויותיהן, וכי הם נכונים לאפשר מציאות שבה חלקים מן העיר אינם כפופים לשלטון החוק באופן שעלול אף להתפרש כמתן גושפנקא לדברים" (סעיף 72 לפסק הדין).

42. פסק דין זה ניתן בחודש ינואר 2015. לעת הגשת העתירה המנהלית לבית משפט זה שבו וציינו העותרות בעתירה את תופעות האלימות כלפיהן (סעיף 9 לעתירה). פסק הדין בעתירה המנהלית ניתן בחודש יוני 2016. והנה, במסגרת הבקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט, צוין שבחודש אוגוסט 2016 (כלומר, קרוב לחודשיים לאחר פסק הדין) אירעה תקיפה חמורה על רקע צניעות בעיר, שעה שהושלכו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר אם שהוציאה את בתה מהמעון סמוך למפגש הרחובות שבו מוצבים שלטי הצניעות (אירוע מיום 2.8.2016).

43. בהודעה המשלימה שהגישו העותרות עובר לדיון שהתקיים לפניי ביום 21.5.2017, צוין אירוע תקיפה נוסף שאירע ביום 9.5.2017 שבו הותקפה אישה סמוך לשלט צניעות

כשהיא לובשת גופיה. האישה חשה חבטה בראשה ונזקקה לטיפול רפואי – והכל בשל פגיעת אבן. נתונים קשים אלה אינם שנויים במחלוקת עובדתית.

44. ואם לא די בתיאורים אלה, שבאו מטעם העותרות בהליכים השונים – אציין את הדברים שנטענו מפי בא כוח המשיבים 1-2. בין היתר, נטען עוד בתגובה לעתירה המנהלית שנוכח השינויים שעוברים על העיר במישור הדמוגרפי, קיימים ויכוחים ומאבקים וישנם גורמים קיצוניים שלא נשמעים למרות. בעת ניסיון להסיר שלטים, הוסף ונטען, התפתחו הפרות סדר. נגרמו נזקים כבדים לתשתיות ולרכבים עירוניים ואף המשטרה סירבה להמשיך ולהזרים כוחות (סעיף 13 לתגובה לעתירה המנהלית). זאת ועוד: בתגובה לבקשה לפי ביזיון בית המשפט, שבאה שנה לאחר פסק הדין ובחלוף פרק זמן ממושך מאז התגובה המקדמית, דומה שמצב הדברים הולך ומחמיר. כמצוין לעיל, עובדי העירייה קיבלו הנחיה שלא לצאת מרכבם כדי להניח דו"חות חניה על משות רכבים ובלא ליווי משטרת. בתגובה משלימה נוספת במסגרת הבקשה שלפניי, ציין בא כוח המשיבים כך: "לאחרונה חווה העיר תקופה קשה של אלימות מטעם גורמים קיצוניים כאשר אלימות זו מופנית הן כלפי חיילי צה"ל, הן כלפי משתמשי הדרך (אנשים ורכבים) והן כלפי שוטרי משטרת ישראל, ומתבטאת בתקיפות, שריפות פחים, השלכת פסולת, שבירת דגלים, חסימת צירים, השלכת אבנים (על כלי רכב ואנשים), קללות, גידופים, גרפיטי פוגעני, נאצות ועוד" (סעיף 1 להודעה שנתמכה בתצהיר). בדיון שהתקיים לפניי ביום 23.5.2017 תיאר בא כוח המשיבים את מצב הדברים בעיר כמצב קשה מאוד, ואף "מלחמה" (עמ' 20, ש' 9). דווח לבית המשפט שמדובר במאבק הכולל גיוס תרומות מצד הגורמים המתפרעים, וממומן בידי גורמים קיצוניים בארץ ובחו"ל. ובהמשך דבריו ציין בא כוח המשיבים שמדובר ב"מצב קטסטרופלי" (עמ' 21, ש' 14).

45. אכן, תיאור מצב דברים זה – הקשור אמנם ברקע להצבת השילוט מושא העתירה ופסק הדין, כמו גם לטענות המשיבים להעדר יכולת אכיפה אפקטיבית, אך הקשרו רחב יותר כפי שהבהיר בא כוח המשיבים – צריך לעורר דאגה של ממש בקרב הגורמים הנוגעים בדבר והמופקדים על אכיפת החוק. אין להשלים עם מצב דברים שכזה ועל הגורמים המוסמכים כולם לנקוט את הצעדים הנדרשים בכדי להשיב את הסדר ואת שמירת החוק על כנם. לא בכדי הודיעה באת כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט על פגישות שהתקיימו ויתקיימו בכל הקשור לאכיפת הדין בבית שמש, בכדי להתמודד עם התופעות הפוגעות בביטחון האישי בעיר. יש, אפוא, לצפות ולקוות שעניין זה יקבל את תשומת הלב הנדרשת וההכרחית מטעם כל הנוגעים בדבר ובלא דיחוי.

התוצאה

46. בשל מכלול טעמים אלה, מסקנתי היא כדלקמן:

א. כאמור בפסקה 23, דין הבקשה בהתייחס לשלט שסומן באות א' להתקבל. ככל ששלט זה לא יוסר עד ליום 6.7.2017 כליל, יישאו המשיבים 1 ו-2 בקנס בסך כולל של 5,000 ₪ בגין כל יום איחור בהסרתו של השלט מעבר למועד האמור, ועד שיקויים פסק הדין.

ב. כאמור בפסקה 31, דין הבקשה להתקבל גם בהתייחס לשלטים שנתלו במקום שבו היו תלויים השלטים שסומנו באות ז'. ככל ששלטים אלה לא יוסרו עד ליום 6.7.2017, יישאו המשיבים 1 ו-2 בקנס בסך כולל של 5,000 ₪ בגין כל יום איחור בהסרתם של השלטים מעבר למועד האמור, ועד שיקויים פסק הדין.

ג. יתר חלקי הבקשה – נדחים.

47. המשיבים 1 ו-2 יישאו בהוצאות הבקשה ושכר טרחת עורך דין של העותרות בסך כולל של 15,000 ₪. סכום זה יישא ריבית והצמדה כדין מיום מתן ההחלטה ועד התשלום בפועל.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים, לרבות למתייצב בהליך (היועץ המשפטי לממשלה).

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ז, 07 יוני 2017, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

יגאל מרזל 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה